

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. IV. Quæ & quanta obligatio voti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

ut præsertim sunt vota contra consilia Evangelica; ut v. g. manere in seculo, ducere uxorem, ire ad militiam, facere mercaturam, *Nav. n. 29. Suar. Fill. c. 1. q. 7. n. 5. Sanch. &c.*

VIII. Si tamen aliquod bonum per se, & absolute minus, fieret per accidens majus bonum, tunc talia votare valer, ut v. gr. si quis videret suspensionem ordinum sibi damnosam, *v. Bon. p. 1.*

IX. Matrimonium ordinariè invalidè votetur, quia ordinariè melior est cælibatus. Dixi, *ordinariè*: quia validè votetur. 1. si quis ad hoc obligetur, ut quia sine injuria, aut gravi infamacione sponsæ, vel liberorum ex ea conceptorum, à sponsalibus non potest recedere. 2. si id Reipub. valdè utile futurum existimetur, ut, quia v. g. ex eo spectatur pax inter Principes, conversio hæreticorum, regni tranquillitas. 3. si quis ob fragilitatem, & inveteratam consuetudinem peccandi, ad eò sit pronus ad lapsum, ut prudentes judicent consultum ei esse, ut nober: in quo tamen ultimo *Laym. & alii* dissentiunt *v. Bon. l. c. Fill. n. 6. Nav. Suar. l. c. Laym. n. 22.*

DUBIUM VI.

Quæ, & quanta sit obligatio voti?

Resp. Tanta est, quantam tum quantitas materiæ permittit, tum intentio voventis, qua se vel multum, vel parum, vel absolute, vel cum certa conditione, restrictione temporis, qualitaris, obligare vult, designat: ita, ut etsi obligatio voti sit juris naturalis, vis tamen ejus pendeat à voluntate, & facto hominis; tanquam prævia conditione,
ut

ut tantum obliget. Ita communiter v. Laym. cap. 3. Bon p. 5. Unde resolves.

I. In materia levi nemo obligatur sub mortali; quia materia id non permittit. Navar. num. 40. Sanch. l. 4. c. 12. Laym. l. c. v. g. vovisti recitare quotidie Salve Regina: omittendo semel, iterumque, non peccas mortaliter; quia materia est parva. Sanch. lib. 4. cap. 12. Laym. l. c. Az lib. 21. cap. 15. Imò etsi toto anno omittas, esse tantum veniale, eò quòd materiæ istæ parvæ non coalescant in unã, probabiliter docet Diana t. 5. misc. n. 24. x Soto Arag. & Tannero 2. 2. di. 4. dub. 5. contra Valent. &c.

II. In materia gravi etsi quis possit se obligare tantum leviter, communiter tamen censetur se voluisse obligare graviter, nisi aliunde constet. Unde violans tale votum, peccat graviter ex genere suo. v. ibid.

III. Qui postquam gravi voto se obstrinxit, serio deinde dolet, quòd fecerit, nò peccat graviter, modo retineat animum implendi, v. Sa. V. votum.

IV. Qui violat votum de re jam ante præcepta, v. g. qui post votum castitatis fornicatur, debet in confessione addere, quòd votum id habeat, aut quòd Ordines acceperit, si Confessarius nesciat, quia dup' ex tunc est malitia peccati. Suar. c. 6. Less. d. 7. Sanch. c. 5. Fill. c. 2. q. 7.

V. Alieno voto nemo obligatur ex vi illius voti. Unde, si qui Canones videntur indicare, filium à patre religioni devotum teneri eam profiteri, intelligendi sunt, si filius votum patris semel ratificaverit. Suar. c. 9. San. Lay. c. 3. n. 6.

VI. Cum hæres teneatur solvere vota realia defus-

functi, non tenetur vi voti, sed ex iustitia, sicuti tenetur alia illius debita, legata, & c. solvere. *ibid.*

VII Eodem modo, si communitas aliquid vovit, in quod posteri non consenserunt, non tenetur id servare vi voti, sed interdum ratione pacti, statuti, vel longæ consuetudinis, *v Laym. hic. c. 3.*

VIII. Cum quis vovet factum alterius, sensus est, se curaturum id eo modo, quo licitè potest, ut v.g. rogando, persuadendo, vel etiã præcipiendo, si sit superior, vel etiam aliquando paciscendo, & suppeditando sumptus. Sic parens, qui filium devovit religioni, ad nihil aliud tenetur, quàm ut conetur eam filio persuadere: sic qui Missas vel peregrinationem alterius curandam, quando stipendium ac sumptus ei perfolvit, non tenetur alium substituere novis sumptibus, si prior non præstet, ad quod se obligavit, *sanch Laym. n. 7.*

IX. Vota personalia non implentur, nisi per voventem: unde qui vovit peregrinationem Romam, v.g. non satisfacit, si conducat alium, neque ad id tenetur, si ipse non possit. *ibid.*

X. Vota realia solvenda sunt ex proprio: unde qui nequit ex suo, non tenetur ab alio mendicare. Quòd si possit ex suo, & tamen alius, sive rogatus, sive sponte pro ipso velit solvere, id valet: quia tunc quod alter dat, sit ipsius, non autem actio alterius personæ potest fieri alterius, *v. ibid.*

XI. Vota conditionalia non obligant cessante conditione, etiam si ipse vovens causa fuerit, ut conditio non poneretur, dummodo id non impediverit per dolum, vim, aut malitiã: ut v.g. vovisti peregrinationem, si eam Petrus approbet; deinde
sub-

submittit, qui persuadeat, ut non approbet: illo igitur non approbante, non teneris. Imò et si malitiosè per fraudem, dolum, &c. impediveris, adhuc probabile est, te voto non teneri, ut habet *Lay. c. 6. ex Suar. & aliis*. Interim *Lay.* rectè hic advertendum monet ad intentionem voventis, ut v. g. si filius vovit se ingressurum religionem, nisi pater contradixerit, videtur ejus intentio fuisse, nisi contradixerit ex se, sua sponte, sibi relictus, &c.

XII. Qui vovit rem certam & determinatam, v. g. hunc calicem, si ea res pereat, non tenetur ad alium, cum id non soleat intendi: si autè eam rem vendiderit, probabilius videtur esse, teneri dare pecuniam, quam accepit: quia qui vovit rem, censetur promittere omnem ejus utilitatem.

XIII. Qui vovit aliquid faciendum certo tempore, ut jejunare hoc, vel isto die, illo transacto, si ve cum culpa, si ve sine culpa ejus, ad nihil tenetur: & neque, si præviderit impedimentum eo tempore superventurum, tenebatur prævenire, cum hæc non soleat intentio voventis esse. *Suar. Nav. lib. 1. v. Bon. p. 5.*

XIV. Qui vovit aliquid sine certo tempore, v. g. peregrinationem, tantum tenetur implere cum commodè primum potest: quia sic moraliter quisque censetur intelligere suam promissionem, ut habita commoditate non nimis diu differat, quamvis minor causa sufficiat ad differendum, quam ad omittendum. *Fill. c. 4. g. 10. Suar. Laym. c. 3. Bon. &c.*

XV. Qui vovit aliquid sine certo loco, v. g. ingredi religionem S. Benedicti, satisfacit intrando quod-

quodecunq; monasteriū illius Ordinis, in quo ser-
ventur substantialia regulæ. Neq; tenetur pro ad-
missione peragere provinciam, sed satis est, adire
loca aliquot non nimis distita, Et satisfecit voto, si
postquam ingressus est, remittatur aut egrediatur
(saltem cum iusta causa, qualis est, v.g. gravis ac-
diuturna tristitia, & anxietas, sive ex natura ipsa, si-
ve aliunde nata. *Escob. ex Sanch. t. 1. l. 4. c. 16. n. 100.*)
ante professionem. *v. Trull. l. 2. c. d. 20. n. 7. & 8.*

XVI. Qui vovit aliquid sine certa qualitate, v.
g. religionē in genere, potest ingredi quamcunq;
etiam laxiorem, modo serventur essentialia, & sit
approbata. Similiter, si quis vovit triticum, &c.
non tenetur dare optimum, quod habet, sed satis
est, (loquendo de obligatione præcisè) ut det,
quod non sit plenè ineptum.

XVII. Qui vovit aliquid sine certa quantitate,
v.g. elemosinam, pecuniam, frumentum, &c. sa-
tisfacit dando quantum voluerit, modo non tam
parum, ut videatur potius irridere suum votum,
quàm implere. Ratio horum omnium petitur ex
intentione voventis, quâ nemo censetur se obli-
gare, nisi ad id, quod commodè potest, & commu-
niter est decens. *Suar. Sanch. l. 4. c. 13.*

XVIII. In dubio de mente voventis, debet fieri
interpretatio secundum verborum, quibus usus
est, proprietatem, vel potius communem & usita-
tam acceptionem. *Fill. t. 26. c. 2. Laym. c. 3.*

XIX. Qui vovit, si ludat chartis, dare decem im-
periales, tenetur secundum *Sanch.* dare toties de-
cem, quoties ludit, quia poena est actui accesso-
ria. Videtur tamen negare, *Laym. l. 4. tr. 4. c. 5. n. 4.*
v. Trull. Dian. p. 5. t. 9. R. 60. DU-